

OPT

Până la urmă, o așezară pe un fotoliu și-i cerură lui Gretchen s-o țină pe loc cu mâinile acelea puternice, ca de fier, apăsând-o pe umeri. Claire continuă să se zbată, dar frica și șocul începeau să prevaleze asupra furiei. Iar Shane nu se mișca. O urmărea cu privirea, dar nu putea să spună nimic din cauza călușului, iar dacă Shane nu se zbătea, poate că nu era nimic de câștigat din asta.

Eve se răsuci pe călcâie și-l plesni pe Oliver. O lovitură cu palma deschisă, puternică, răsunând ca un foc de armă prin toată marmura din încăpere. Se auzi cum toată lumea trase scurt aer în piept, de surprindere.

— Ticălosule! se stropși ea. Dă-i drumul lui Shane! El n-are nici o legătură cu asta!

— Zău.

Un cuvânt rostit pe un ton categoric, nici măcar ca o întrebare. Spre deosebire de fața unui om normal, pe a lui

Oliver nu se vedea nici cea mai mică urmă a palmei primite, care indiscutabil fusese destul de puternică. Abia părea s-o fi simțit cât de cât.

— Stai jos, Eve, cât timp îți voi enumera realitățile vieții tale mai degrabă demne de milă.

Eve nu se așază. Oliver îi puse o palmă pe piept, exact în adâncitura de deasupra claviculelor, și-o împinse. Eve se răsturnă pe un fotoliu, privindu-l furioasă.

— Doamnă detectiv Hess, zise Oliver. Ți-aș propune să-i explici fostei mele angajate ce anume riscă data viitoare când mă atinge la nervi. Sau, dacă stau să mă gândesc, când mă atinge oricum.

Hess deja pornise, așezându-se pe fotoliul de lângă Eve și aplecându-se spre ea. Îi șopti ceva pe un ton insistent, cuvinte pe care Claire nu reuși să le distingă. Eve scutură violent din cap. O dâră de sudoare i se scurse din părul răvășit pe un obraz, lăsând o urmă de un roșu deschis pe masca albă a machiajului.

— Și-acum, continuă Oliver, de îndată ce văzu că Hess a încheiat și că Eve a rămas nemișcată. Nu suntem chiar idiști din punctul de vedere al tehnologiei, Eve. Și deținem proprietatea asupra furnizorilor de servicii telefonice din regiunea aceasta, cu precădere asupra celor de telefonie mobilă. Shane a efectuat un apel din casa voastră spre un număr care, spre marea noastră surprindere, am descoperit că este atribuit unui aparat depistat de noi asupra prietenului său, domnul Wallace. (Oliver arătă spre biker.)

GPS-ul este o invenție minunată, apropo. Îi suntem destul de recunoscători omenirii pentru toată truda pe care a depus-o ca să se urmărească pe ea însăși. Asta face ca găsierea persoanelor să devină cu mult mai simplă decât era în vechile vremuri.

— Shane n-a făcut nimic, pledă Claire. Te rog. Trebuie să-i dai drumul.

— Shane a fost găsit la locul crimei, replică Oliver. Lângă cadavrul lui Brandon. Și nu prea cred că am putea afirma că n-ar fi fost implicat, din moment ce era în relații atât de prietenești cu domnul Wallace, încât să facă schimb de numere de telefon.

— Nu-i adevărat, el n-a ... !

Oliver îi trase o palmă. Ea nici nu văzu lovitura apropiindu-se, doar îi simți impactul și văzu, pentru o clipă, roșu în fața ochilor. Întregul trup i se cutremură de forța dorinței de a-i răspunde cu aceeași monedă, și simți pe obraz pișcăturile pe suprafața atinsă de palma lui ca pe un semn făcut cu fierul roșu.

— Ai văzut, Eve? întrebă Oliver. Ochi pentru ochi. Desigur, interpretarea mea este un pic cam liberă față de Scripturi.

Shane urla prin călușul lui, iar acum se și zvârcolea, însă vampirii care-l păzeau îl țineau îngenucheat fără să verse o picătură de sudoare. Ochii lui Eve se făcuseră imenși și întunecați, iar Hess o reținea cu forța pe locul ei, împiedicând-o să sară pe Oliver.

Nu, exclamă disperată, în gând, Claire. Fiindcă prietenii ei tocmai îi spusese lui Oliver ceea ce voia el să afle: că, lovind-o pe ea, putea să scoată ceva de la ei.

— Oliver, rosti Amelie, cu o voce delicată și extrem de blândă. Ai vreo întrebare pe care să le-o adresezi copiilor? Sau doar te delectezi? Ai afirmat că știi deja că băiatul l-a sunat pe omul acela. De ce alte informații mai ai nevoie?

— Vreau să știu unde s-a dus taică-său, răspunse Oliver. Cineva dintre ei trebuie să știe.

— Cine, fetele? replică Amelie, clătănând din cap. Mi se pare improbabil ca o persoană precum domnul Collins să aibă încredere în oricare dintre ele.

— Atunci, băiatul știe.

— Posibil, admise Amelie, ciocănindu-și buzele cu un deget palid. Totuși, cumva, mă îndoiesc că-ți va spune. Și nu este nevoie de vreun act de cruzime pentru descoperirea adevărului, consider.

— Ceea ce înseamnă? întrebă Oliver, întorcându-se cu totul spre ea și încrucișându-și brațele.

— Ceea ce înseamnă că el va veni la noi, Oliver, după cum foarte bine știi. Ca să-și salveze băiatul de consecințele acțiunilor sale.

— Prin urmare, îți retragi Protecția asupra băiatului?

Amelie privi cadavrul întins pe lespede. După o clipă de tăcere, se ridică grațioasă și se apropie de ceea ce mai rămăsese din Brandon, își plimbă degetele fantomatic de albe peste chipul lui schimonosit și zise:

— S-a născut înaintea Regelui Ioan¹, știi? Era prinț din naștere. Toți acești ani, sfârșiți acum. Mă îndurerează pierderea a tot ceea ce a văzut el, și noi nu vom ști niciodată. Toate acele amintiri care nu ne vor îmbogăți niciodată.

— Amelie, replică Oliver, nerăbdător. Nu putem permite ca asinii să scape nepedepsiți. Știi asta.

— A fost al tău, Oliver. Ai putea să-ți rezervi câteva clipe în care să-i deplângi pierderea, înainte de a da fuga, lătrând, după sânge.

Amelie era cu spatele spre el, așa că nu putea să-l vadă; în schimb, Claire văzu: era ură în ochii lui Oliver, o ură care-i schimonosea fața. Izbuti totuși să și-o stăpânească până ca Amelie să se întoarcă spre el.

— Brandon a avut defecte, zise el. Dintre noi toți, el era cel care savura cel mai mult plăcerea vânătorii. Nu cred că a ajuns vreodată să se împace cu regulile din Morganville. Dar tocmai regulile acestea trebuie să le punem noi acum în aplicare. Prin condamnarea acestor criminali.

Condamnarea? Dar procesul? Claire dădu să întrebe, dar o mână rece îi astupă gura din spate, iar când își ridică privirea, o zări pe Gretchen aplecându-se spre ea, cu colții scoși, ținând un deget care impunea tăcere peste propriile-i buze. Eve fusese redusă la tăcere în același mod de Hans. Lângă ele, detectivul Hess își încrucișase brațele și arăta profund tulburat, dar nu zicea nimic.

¹ Probabil este vorba despre regele Ioan al Angliei (1167–1216), su-pranumit și Ioan-fără-de-Țară, rămas în istorie mai ales pentru faptul că a semnat Magna Charta Libertatum, fundamentul democrației engleze.